

KALÁSZ LÁSZLÓ

EL KELL DOBNI

a kést
vagy szorítani bátran
a külszint megutáltam
ahhoz hogy éljek de kevés
az evés és lélegzetvétel
rend kell
bensőkben is szabadság
tisztán akarok élni
méltón

*mint lehetne az élet
önmagához*

*darab vagyok
a lété
okosan kell bánnom időmmel
nem szórhatom
a kavicsom
bárhogy s -hová*

*el kell dobni a kést
vagy használni bátran*

SZÉKELY MAGDA

KARDNYELŐ

*Leszek mindegyre némább
megfojt minden napom
a torkomban tüzes kard,
ki nem okádhatom*

*Mert állatokból élek
a húsukat falom
mert temető a gyomrom
tömegsír borzalom*

*Mert más elől falom fel
a keze csontkarom
füvet zabál miattam
fölfordul a napon*

*Mert ami igazam volt
az egyetlen vagyom
oly gyorsan fölزابálták
nyomát se láthatom*

*Mert ami igazam volt
én sok ártatlanom
kezet fogok mosolygok
a gyilkos megvagyom*

*Mert átver a tüzes kard
húsburkon érfalon
s felelhetek hiába
mindenért egy napon*

HARANG

*Zúgat engem a böjti szél,
zúgok, mint a harangok,
zúg a kezem, és zúg a lábam,
csak így adok én hangot,*

*csak zúgok, mint a levegő
fölöttem és alattam,
nyelv nélkül zúgok, kondulok —
zúg megállíthatatlan.*